

Lannung: Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale vor Tilfredshed med, at Spørgsmaalet om Bybefolkningens Forsyning med Mælk og Fløde til billigst mulig Pris nu endelig for Alvor tages op. Det har længe været en Opgave, det var paa-krævet at søge løst. Det gjaldt allerede i de mere normale Tider før Krigen, og Spørgsmaalet er selvfølgelig blevet særlig aktuelt i den Tid, vi nu gennemlever. Ingen, der interesserer sig for Spørgsmaalet, kan have undgaet at standse ved det Misforhold, der er mellem Stalddørsprisen og Prisen for Forbrugerne. Det er nævnt gentagne Gange i Aften. Det gælder først og fremmest i denne By, hvor Forbrugerprisen synes urimelig høj. Da det drejer sig om et saa elementært Næringsmiddel for den store Befolkning, er det ingenlunde for tidligt, at der nu tages fat paa denne Sag. Det hjælper ikke, at Mælkens Kvalitet efterhaanden er blevet meget høj, naar til Gængæld mange ikke har Raad til at købe denne Mælk eller maaske ikke Raad til at købe tilstrækkeligt deraf.

Det føles som en særlig Tilfredsstillelse for en, at Statsmagten nu tager Spørgsmaalet op, og at det formentlig bl. a. vil blive løst ved, at man paalægger det kommunale Styre at tage Sagen i sin Haand, naar man aarevis Gang paa Gang har opfordret vor største Kommunalbestyrelse til for sit Vedkommende at tage et frisk Initiativ i dette Spørgsmaal og medvirke til, at der eventuelt under Kommunens Auspicer naaedes en rimelig Løsning af denne Sag. Det bedste vilde have været, om det var naaet for længst ad Frivillighedens Vej, bl. a. gennem en rationel og formaalistjenlig Samvirken i saa Henseende mellem Mælkekompagnierne, specielt mellem de store Mælkekompagnier.

Det har navnlig været iøjnespringende urimeligt, at Distributionen har formet sig saadan, at man stadig har haft 3—4 forskellige Vogne til at køre den samme Tur i de samme Gader og 3—4 eller flere Mælkeassistenter til at gaa op paa samme Tid ad de samme Køkkentrapper o. s. v. Man burde have kunnet forenkle dette Fordelingsapparat frivilligt ved et passende Fællesskab om selve Udbringningen, f. Eks. paa Linie med den Ordning, de store Hovedstadsblade for længst har truffet ved fælles Distri-

bution af deres Blade gennem Bladkompagnior-ningen. Den samme Rationalisering burde kunne være naaet for længst ogsaa med Hensyn til Mælken og vilde her have været lige saa naturligt. Naar vi kan modtage, om jeg saa maa sige, en væsentlig Del af vor aandelige Føde i de forskellige Blade med samme Bud, maatte vi ogsaa paa samme Maade kunne modtage Mælkekompagniernes Produkter gennem det samme fælles Fordelingsapparat. Her finder jeg, at noget i Retning af Bladenes Ordning maatte kunne være forbilledlig, for at tale i Tidens Sprog, for den Ordning, Ministeren kan foranledige gennemført paa dette Omraade.

Hvad selve Lovforslaget angaar, er det jo, som det straks falder i Øjnene, kun en Rammelovgivning, og det oplyser, selv med Bemærkningerne in mente, ikke noget nærmere om de Veje, Ministeren vil gaa for at løse den ikke alt for lette Opgave, der her tilfalder ham.

Betænkningen fra Udvalget i det andet høje Ting lægger med Rette Vægt paa, at Billiggørelsen sker ved Udsalg, der henvender sig til alle Lag i Befolkningen, og at man først og fremmest gør Brug af tilstedeværende Forretninger. Jeg indskyder for mit Vedkommende, at jeg gaar ud fra, at Koncessionering kun bør være noget subsidiært, med andre Ord, at man kun gaar til Koncessionering, saafremt det maatte vise sig nødvendigt. Jeg vil gerne understrege Betydningen i hvert Fald af, at alle, der opfylder de naturlige Krav i saa Henseende, kan faa Adgang til at sælge den billige Mælk i Løssalg, saaledes som det ogsaa er antydnet i det foreliggende Materiale, og det skulde glæde mig, hvis det allerede nu var muligt for Ministeren at udtale sig positivt i saa Henseende.

Jeg vil meget advare mod en ensidig Monopolisering af de store Mælkekompagnier, idet jeg tror, det ikke i Længden vil føre til den billigst mulige Ordning, som vi gerne skulde naa til. Ogsaa for saa vidt er jeg glad for, at Ministeren ikke uden videre har fulgt Linien i Mælkekommissionens i øvrigt allerede paa nogle Punkter noget forældede Betænkning. Det forekommer mig, at den røde Traad i Kommissionsbetænkningen i betænkelig Grad gaar i Retning af at monopolisere Salget til Fordel for netop